

„Az Akadémia legyen ezután is a tudományos munkásságban a vezér, mely irányt ad, a buzgó törekvést támogatja, s a valódi érdemet jutalmazza...”

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Tisztelt Nyertes Pályázók!

Kedves Kutatótársak!

Akadémiánk egykori elnöke, Lónyay Menyhért fogalmazta meg e szavakkal a 19. század második felében kimagasló társadalmi támogatottságot élvező Magyar Tudományos Akadémia egyik feladatát.

Mi, kutatók tudjuk, hogy a tudomány világában vezető nem úgy lesz valaki vagy valami, hogy kinevezi magát. Eredményei elismeréseként a kutatói közösség jóvoltából kerülhet olyan pozícióba, amelyben aztán lehetősége és joga lesz támogatni vagy jutalmazni.

A Magyar Tudományos Akadémia imént átadott okleveleinek két évszázad teljesítménye ad súlyt. A magyar nyelv ápolásában, a kultúra és a tudomány művelésében betöltött szerepének köszönhető időről időre kétségbe vont, de ennek ellenére ma is széles körben elismert presztízse. Az a tagjai és doktorai, valamint a köztestületéhez tartozó kutatók által követett magatartás, amelyhez a mintát az alapító, Széchenyi István adta szellemi erejével és cselekvési energiájával. A tudomány művelésének nehézségeivel szembesülő, de azt hivatásuknak tekintő intézmények eredményességéhez különböző formában hozzájárulni – ez napjainkban az MTA egyik legfontosabb feladata. Ehhez a háttérrel az a páratlan szakmai tapasztalattal és a tudomány iránti odaadással egyaránt felvértezett kutatói közösség adja, amelynek tagjai közül a kiválósági programokban részt vevő, az azokra érkező pályázati anyagokat elbíráló tudósok is kikerülnek.

Igazi csapatmunka ez, amelynek eredményeire méltán lehet büszke minden résztvevő, akár ad, akár kap.

Köszönöm mindenkinek, aki munkájával hozzájárult ahhoz, hogy az MTA
Kiváló Kutatóhely minősítés rangot ad, és továbblépésre ösztönöz, a
nyerteseknek pedig szívből gratulálok!